

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Disputatur de Michaea.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

demum: Num & Saul inter Prophetas? Jonathan: Num & Saul inter scribas? בַּסְפָּרִיאַם
 Utrum enim verisimilius esse dicas, significari musicum concentum, an hominum tur-
 bam, sibi invicem obstrepentium, & vaticinia ita fundentium, ut à nullo possent
 exaudiri? Existimare satius est, chorum notari psallentium & saltantium hominum.
 His cum se adjunxerunt Saulis nuntii, & Saul ipse, nempe afflatu divino ita sunt
 permoti, ut ipsos cantandi quoque & psallendi ac saltandi libido incesseret. Qua
 exercitatione usque adeo incaluit Saul, ut vestimenta detraheret, nimiaque demum
 lassitudine confectus, in terram sese nudus abjiceret. Hunc psallendi ac tripudiandi
 morem inter Judæos receptum tenuit & David, cum Arcam de domo Obededom
 Hierosolymam reduceret: nam septem cantantium choris stipatus, ad strepitum citha-
 ræ & tubarum strenue saltabat. Verum Micholi hoc majestate regia indignum in
 Davide visum est, universo vero populo in Saule: unde natum est adagium: Num &
 Saul inter Prophetas? Sed Dei instinctu factum id ab utroque nesciebant, quod quum
 ita sit, tum vere existunt Prophetæ: & hoc prophetiæ genus in secundo gradu collo-
 cat Rabbiorum doctissimus Maimonides in More nevochim. Secundus, inquit, pro-
 phetiæ gradus est, cum homo in se sentis rem vel facultatem quampiam exoriri, & super se
 quiescere, quæ cum impellit ad loquendum; ita ut loquatur vel de scientiis & artibus, vel
 psalms & Hymnos, vel utilia ac saluaria recte vivendi præcepta, vel res politicas & ci-
 viles, vel denique divinas, & quidem inter vigilandum, & in vigore sensuum ordinario.
 Et hic est de quo dicitur quod loquatur per Spiritum sanctum. Hac specie Spiritus sancti in-
 flatus psalms suos scripsit David. Quoniam igitur qui Spiritu Dei excitati psallebant,
 מַבְּרַחִים dicebantur, hinc & fiducines omnes מַבְּרַחִים eodem nomine videntur appel-
 lati. Atque ita ex Jona Propheta, Arion fiducem confingi potuit.

Maim. in Mo-
 re nevoch. lib.
 1. cap. 45.

V. Dixi superius Jonæ vaticinium, libro quarto Regum memoratum, annorum
 injuria periisse. Hinc ejus, quod extat, deprimendi ansam arripit Theologo-Politicus
 Disputator, vel quasi fragmenti alicujus è majori opere decerpti, vel certè quasi è
 seriptionum complurium numero levis unius opusculi & contemnendi. Quam notam
 reliquis itidem inurit Prophetarum libris; una omnes opera abolere, in contemptum
 certe adducere studens. Aliis quoque, sed saniora sentientibus de Libris sacris, gran-
 dioris historiae particula visa est Prophetia Jonæ; idcirco quod à conjunctione con-
 nexiva initium capiat. Ii vero sibi id responsi habeant, quæ edidit vaticinia Jonas præ-
 ter Libellum hunc, non videri ab eo litteris fuisse mandata, proindeque nec tempo-
 rum lapsu consumta; ea quippe duntaxat scriptis tradidisse Prophetas, quæ in
 longitudinem pertinebant, ne ex hominum animis memoria ipsorum evanesceret:
 quæ autem proxime spectabant ad exitum, etsi nonnumquam in libros relata sunt,
 minime tamen id ita necessarium fuisse, ut pote quorum futura esset recens recorda-
 tio, tum cum eventu ipso completerentur. Cujusmodi fuit illud, quod de Jeroboamo
 prænuntiatum à Jona libri Regum testantur: nam cum coævi fuerint Jeroboamus &
 Jonas, verisimile est in re instanti ac imminente prædictionem hanc à Jona editam
 fuisse. Favere nobis videtur Cyrillus: ait enim: ἡ προφητὴς τοῦ Ἰωνᾶ ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς
 ἵνα μὴ ἀποδοῖς ἑσθὲν τὸν ἔθν. Prophetia ab illo prolata sermo præter hunc nullus alter in
 literas relatus est. Quæ autem ex conjunctione connexiva, initio Libri hujus posita, pe-
 titur ratio, frivolum esse demonstravimus alibi, cum librum Ezechielis contra Adver-
 sariorum argumenta tueremur; ut pote quam ab Ebræis in fronte ornatus gratia collocari
 Grammatici doceant. Postremo etiamsi majoris operis partem esse Prophetiam hanc
 fateremur, quid inde illi ex auctoritate sua decederet, non intelligo. Imo vero hinc
 conjicere licet, nobilissimam visam ac utilissimam particulam hanc, quam adversus
 edacem vetustatem studium hominum, vel potius supremi numinis voluntas conser-
 vavit, ne eximio hoc Christi per triduum mortui ac deinde resurgentis simulacro ca-
 reremus.

Refelluntur
 argumenta
 Adversario-
 rum.
 Unicum ar-
 gumentum.
 4. Reg. 14. 25.
 Tract. Theol.
 cap. 10.

DE PROPHETIA MICHÆÆ.

I. Disputatur de Michæa. II. Probatur Prophetia Michææ
 γνησιότης & antiquitas.

I. QUI ab Ebræis sextus inter Prophetas Duodecim ponitur Michæas, is ter-
 tius ab Interpretibus Septuaginta, aliisque Græcis scriptoribus collocatus
 est. Tempus quo edita ipsi à Deo sunt vaticinia, quibus nunc fruimur, ipsa in fronte
 H h

Disputatur
 de Michæa.

indicant, nempe in diebus Iothan, Acha, & Ezechia regum Iuda. Proindeque munus Propheticum obire cepit paulo post Oseam, Joëlem, & Amosum, qui Ozia regis Iuda temporibus vaticinia sua exorsi sunt. Et vix stare potest Ebraeorum sententia, qui Michæam Joëli Cabalæ mysteria tradidisse volunt. Patriam quoque titulus declarat, & Morasthiten fuisse docet. Viculum autem non grandem sua ætate fuisse Morasthi, juxta Eleutheropolim Palæstinæ urbem, tradit Hieronymus. Paria fere habet Eusebius in Topicis. Horum autem, in locorum sanctorum explorando situ, ratio potissimum habenda est, ut pote oculatorum testium, qui ad præclaram Scripturæ sanctæ peritiam, diurnam in his oris moram adjunxerunt. Minime igitur audiendus Paraphrastes Chaldaeus, qui pro Morasthi Maresam reddit. Utramque accurate distinguit Hieronymus, cum in Epitaphio Paulæ, tum in libro De locis Ebraicis, ubi Maresam esse ait in tribu Juda, altero ab Eleutheropoli lapide, cujus rudera tantum sua ætate visebantur, Morasthi autem vicum esse ad Orientem Eleutheropoleos : quod ex Eusebii Topicis exscripsit. Nihilo magis audiendus Drusus, cum ambigere se ait, num Morasthi idem sit locus ac Moreseth Gath, cujus commate decimo quarto capitis primi Michææ fit mentio : nam pro eo quod est in Vulgata : *Super hereditatem Geth*, Ebraicum exemplar habet : על מורשת גת, quod quidam vertunt : *Ad Moreseth Geth* : quasi sit nomen loci proprium. His præter Vulgatum Interpretem refragantur Septuaginta Senes, & Jonathan. Deinde ex sequenti commate sententiam hujus odorari licet : *Hæredem*, inquit Deus, *adducam tibi, quæ habitas in Maresa*. Futurum nempe minatur, ut Maresitas de patria sua alienus hæres à se adductus extrudat : unde apparet pari prorsus comminatione & simili sententia Gethæos exterrere voluisse : *Dabit emissarios super hereditatem Geth*. Scribit Pseudo-Epiphanius interiisse Michæam ex alto præcipitatum à Joramo filio Achabi regis Iuda, quem ob ipsius patrumque noxas crebris objurgationibus perstringebat : quæ ineptiæ, non scutica, sed flagello animadvertendæ sunt, nam neque rex Iuda Achab fuit, aut Joramus ipsius filius, sed Israël, nec Jorami ævo vixit Michæas Morasthites, sed post ejus ætatem annis minimum centum ac triginta. Fraudi fuit insulso Scriptori Michæas alter, qui & Josaphati & Achabi ætate vixit, variisque ab eo cruciatibus vexatus est. Decepit hunc quoque fortasse, quod legitur initio libri Michææ, Prophetias ipsum edere cepisse, *ἐν ἡμέραις ἰωαθάν, in diebus Iothan*, ubi perperam legisse videtur, *ἐν ἡμέραις ἰωρὰμ, in diebus Joram*, non observatis iis quæ sequuntur, *καὶ ἀρχὴ καὶ ἐξέλευσεν βασιλείου ἰούδα, & Acha & Ezechia regum Iuda*. Deinde cum ait Epiphanius ille *καθολύματος*, patri Michææ nomen fuisse Iramo, ita videtur expressisse nomen *Iemla*, quod pater illius Michææ pater gessit. Sed nec supplicio affectum fuisse Morasthiten satis ostendere videntur ista Jeremiæ : *Numquid morte condemnavit Michæam Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda ? numquid non timuerunt Dominum, & deprecati sunt faciem Domini, & panituit Dominum mali, quod locutus fuerat adversum eos ?* Demum in patria sepultum fuisse ait, prope Enacitarum sepulcretum, celebremque ad suam ætatem tumulum ejus fuisse. Huic paria succinit Dorotheus, Morasthim certe, Michææ antea sepulcrum, Ecclesiam vero sua ætate fuisse scribit Hieronymus. Unde apparet, eequæ fides habenda sit iis, qui loca Terræ sanctæ descriperunt, dum in Oliveti montis descensu sepulcrum Michææ collocant.

Juchaf. & R. Dav. Ganz. Chronol.

Hier. Prolog. in Mich. & De loc. Ebr.

Hier. Epit. Paul. c. 6.

Jer. 16. 18.

Hier. Epit. Paul. c. 6.

Probatum prophetia Michææ γυναικός & anti-quitas. Mich. 2. 11. & 1. 8. Jer. 16. 18.

Joseph. Antiq. lib. 10. c. 7.

II. Libri porro hujus, qui Michææ nomen præfert, scriptorem se Michæas ipse satis prodit, cum alibi, tum maxime capite secundo, ubi ait : *Utinam non essem vir habens spiritum, & mendacium potius loquerer*. Item tertio : *Verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini, judicio & virtute ; ut annuntiem Jacob scelus suum, & Israël peccatum suum*. Nec caret præterea sequentium temporum testimonio. Illustre hoc est & omni cavillatione majus, quod ipsi præbet Jeremias : *Michæas de Morasthi, fuit propheta in diebus Ezechia regis Iuda, & ait ad omnem populum Iuda, dicens : Hæc dicit Dominus exercituum : Sion quasi ager arabitur, & Jerusalem in acervum lapidum erit, & mons Domini in excelsa sylvarum. Numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Iuda, & omnis Iuda ? Numquid non timuerunt Dominum, & deprecati sunt faciem Domini, & panituit Dominum mali, quod locutus fuerat adversum eos ?* Quæ expressit Josephus : οἱ ἰσοφῆς ὄντις ἰσχυρίαι ἀπιδύσαν τὸν ἀεσθητικὸν ἀπὸ τῆς αὐλῆς, ἔ τὸς ἀλλοίς συνεβόλδσαν μὲν δὲ ἰσχυρίαι καὶ τὸν ἰερουσαλὴμ ἔλασον ἥ εἰ μόνον τῶτον ἀεσθητικὸν τῆ πόλι καὶ μέλδοντα, ἀλλὰ καὶ μὲν ἀπὸ αὐτῆ αὐτῆ κατὰ γῆρας, καὶ πολλὰς ἀλλοίς, ὡν ἰσχυρίαι ὄντι ὅτι βασιλείαν ἔδιν ἱεραδαν, ἀλλ' ὡς ἀεσθητικὸν ἔ δὲ τῆς ἰσχυρίαι. Qui vero mentis erant sanioris, Prophetam ex aula dimiserunt, aliisque auctores fuerunt, ne quid mali adversus Jeremiam designarent. Aiebant enim non hunc solum urbi futura prædicere, sed & Michæam ante ipsum eadem esse vaticinatum, aliisque complures, quorum nullus à sui temporis regibus malo ullo, sed honore tanquam Propheta Dei esset affectus. Hæc autem verba, quibus Hierosolymæ excidium impune interminatus est Michæas, tertio capite sic concepta sunt : *Propter hoc*